

øvrige Land til Nedsættelse af Skatten. — Man har ofte gjort den Indvending mod Indkomstkildeskatten, at det kunde ikke nytte stort, om man sagde, at 1500 Kr. eller hvilket andet Beløb man vilde vælge, skulde være et Skatteminimum, thi ved Indkomstkilden vilde man ramme ogsaa de smaa Indtægter og Kapital. Det er teoretisk meget rigtigt, men det kan praktisk meget godt lade sig gøre at skaffe dem en virkelig Fritagelse, som man tilsigter, og i den Henseende indeholder Lovforslaget ogsaa Paragraffer, som paa en vistnok ganske fyldestgørende Maade ville kunne raade Bod paa den Ulempe, som vilde kunne opstaa af, at Folk med en Indtægt af under 1500 Kr. dog kunde komme til at betale Skat deraf, hvis Indtægten hidrørte fra Kapital.

Den Formue- og Indkomstskat, som foreslaas fra Flertallets Side, antages at ville indbringe paa det allernærmeste 5 Millioner Kr. Der er nævnt 4,982,000, men det er naturligvis ganske kalkulatorisk. Dette Beløb stemmer jo noget nær med det Beløb, som man ventede sig, da man første Gang i denne Periode foreslog en Formue- og Indkomstskat, nemlig i 1897. Da blev det regnet, at der vilde komme 5,118,000 Kr. ud af en Formue- og Indkomstskat, altsaa omtrent samme Beløb, som vi nu foreslaa. Men det er over 3,300,000 Kr. mindre end det, Folketinget nu har vedtaget, og denne store Forhøjelse fra Folketingets Side finde vi ganske umotiveret, vi finde ikke noget som helst, der kan være passeret i de 10 Maaneder, siden Sagen forrige Gang var til Behandling i Folketinget, der kunde motivere nu at tage Munden saa fuld og udskrive et saa stort Beløb som 3,300,000 mere end før. — Den samlede Indtægt, som Statskassen vilde kunne paaregne efter de Forslag, der foreligge fra Flertallets Side, altsaa dels Skatten paa Ejendomsskyld, dels Formue- og Indkomstskatten, er i Betænkningen efter Beregning angiven til 9,863,000 Kr., og da de Skatter, der ophæves, anslaaes til paa den Tid, hvor Loven tænkes at træde i Kraft, at være 10,700,000, vilde der blive et Tab for Statskassen af 837,000 Kr. eller ca. 1 Million om Aaret, hvori imidlertid de ret betydelige Omkostninger, der ville være forbundne med hele denne Foranstaltning, ikke ere medregnede, men det er jo en Udgift, som vi ikke kunne faa nogen rigtig Klarhed over, og den er derfor heller ikke taget med i Betragtning.

Jeg skal bemærke, at det Spørgsmaal har været taget under Overvejelse, om der var nogen Anledning til at se at faa særlige Bestemmelser ind om Forholdene paa Bornholm. Bornholm har fra gammel Tid en Moderation i Hartkornsskatten og maa-ske i andre Skatter. Det er et Privilegium, som Bornholm har haft i tidligere Tid. Imidlertid maa man vel sige, at Privilegiernes Tid, Undtagelseslovenes Tid er forbi. Man undgaar jo ogsaa paa andre Omraader at gøre særlige Undtagelser for den ene Landsdel lige over for den anden. Men ikke blot denne almindelige Betragtning ønsker jeg at pege paa, men særlig vil jeg gøre opmærksom paa, at for mig staaer det saaledes, at Grunden til, at man gav Bornholm en meget lavere Skat end det øvrige Land for et Par Hundrede Aar siden, eller naar det var, det var den, at Ejendommene paa Bornholm i det hele taget var af ringere Værdi end i det øvrige Land, ikke blot fordi en stor Del af dem efter Bonitet var af mindre Værdi, men ogsaa fordi Forbindelsen med Omverdenen den Gang var meget ringere end nu, saa at man altsaa kunde sige, at Adgangen til Afsætningen af Produkterne, til Handel og Forholdene i det hele vare mindre gunstige der. Jeg antager, at det i særlig Grad har haft Betydning den Gang. Men naar man nu her sætter Skatten efter Værdien, vel at mærke efter den nuværende Værdi, vil ogsaa den Omstændighed, at de bornholmske Ejendomme maatte være mindre værd end Ejendommene i det øvrige Land, medføre, at de af den Grund komme til at betale mindre Skat end de andre. Derfor forekommer det mig, at der ingen Grund er til at opretholde de Bestemmelser, der hidtil have været gældende for Bornholm; men skulde der være Stemmning for det, vil der fra Flertallets Side vistnok ikke være noget i Vejen derfor.

I Forbindelse dermed skal jeg nævne, at der har foreligget Andragender om at foretage noget til Gavn for de otte Sogne, der ere indlemmede i Danmark fra Slesvig ved Slesvigs Afstaaelse. Det er et meget vanskeligt og indviklet Spørgsmaal om nogle Afgifter, man der har svaret og svarer endnu under Navn af Jordebogsafgift. Spørgsmaalet har været, om man ikke skulde kunne afskaffe disse, lige som man har afskaffet dem i Preussen, fordi der ved Rigsretten i Leipzig blev afsagt en Døm, der har fritaget vedkommende Beboere, som ere blevne tilbage i